

BDEJTE!

Majte sa na pozore, bdejte, lebo nevíete, kedy príde ten čas. Je to tak, ako keď človek odcestuje: opustil svoj dom, svojim sluhom odovzdal moc, každému určil prácu a vrátnikom prikázal bdieť. Bdejte teda, lebo nevíete, kedy príde pán domu: či večer, či o polnoci, či za spevu kohúta alebo ráno. Aby vás nenašiel spať, keď príde nečakane! A čo hovorím vám, hovorím všetkým: Bdejte! (Mk 13,33-37)

Arabi majú legendu o beduínovi, ktorého prekvapil jedného chladného večera ľaví nos, strčený do stanu. „Zima je mi von,“ povedala ľava, „dovoľ mi aspoň nos strčiť pod ochranu stanu.“ Beduín si pomyslel, že to mu nemôže uškodiť a ľaví nos vpustil do stanu. Ale keď beduín zaspal, ľava vopchala dnu aj krk a nakoniec vošla celá. Keď sa beduín zobudil, videl, že v stane začalo byť dusno, lebo stan nebol stavaný pre dvoch. „Ak sa ti tu nepáči,“ ozvala sa bezočivá ľava, „môžeš odísť. Ja už ostanem tu, kde som.“

„Bdejte!“ – týmito slovami nás Advent vyzýva k bdelosti. Nemôžeme však tieto slová brať doslovne. Vôbec totiž nejde o to, aby sme nezaspali – veď Boh nás stvoril tak, že spánok k životu potrebujeme a aj Ježiš, keď bol unavený, zaspal. Tu ide o inú bdelosť. Bdelosť, ku ktorej nás v evanjeliu vyzýva Pán, znamená: „*Chráňte sa hriechu!*“

Búrka vždy začína maličkými kvapkami dažďa. Až potom sa ukáže vo svojej sile. Aj vážny hriech – hoci spočiatku sa môže javiť veľmi príjemne - neskôr ukazuje svoju ničivú silu, ktorá vie zlomiť i človeka mocného ducha.